

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. K.,

zastoupen: Mgr. Farid Alizeyem, advokátem
se sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2021, č. j. MSK 96378/2021, sp. zn. DSH/17456/2021/Fra, o správním deliktu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2021, č. j. MSK 96378/2021, sp. zn. DSH/17456/2021/Fra, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Farid Alizeye ve výši **11 228 Kč** ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 1. 10. 2021 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o přestupkovém jednání žalobce podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), jak bude popsáno níže, a za toto jednání mu byla uložena pokuta.
2. Žalobou napadenému rozhodnutí vytýká nedostatečné a úplné dokazování a z toho plynoucí absenci náležitě zjištěného skutkového stavu, žalobce dále nesouhlasí se závěry žalovaného ohledně existence kauzálního nexu mezi jednáním žalobce a způsobenou dopravní nehodou. Žalobce též vznáší námitky co do správnosti znaleckého posudku, který byl zpracován v řízení před správním orgánem prvního stupně. Napadené rozhodnutí považuje žalobce za nezákonné a skutkově neúplné, v obecné rovině vznáší i námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil nebo rozhodl sám tak, že žalobci uložený trest za správní delikt zruší a řízení zastaví.
3. Žalovaný navrhuje ve svém vyjádření z 3. 11. 2021 zamítnutí žaloby. Má za to, že ve věci je dána příčinná souvislost mezi jednáním žalobce spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti a dopravní nehodou, přičemž tato je prokázána znaleckým posudkem.
4. Krajský soud předně shrnuje, jak v souzené věci správní orgány rozhodly, přičemž uvedené je podstatné pro jeho posléze prezentované úvahy. Výroky relevantních rozhodnutí krajský soud doslovně cituje (a ponechává správními orgány provedené zvýraznění).

Magistrát města Ostravy, odbor dopravy správních činností, v rozhodnutí ze dne 8. 6. 2021, č. j. SMO/290630/21/DSC/Mas, sp. zn. S-SMO/554203/20/DSC (dále jen rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“ či „prvostupňové rozhodnutí“) rozhodl, že žalobce jako obviněný z přestupku je vinen tím,

„1.1.1.

že dne 4. 9. 2020 ve 12:40 hodin, v obci, v Ostravě – Porubě, přijížděl po hlavní pozemní komunikaci ulici Martinovská ke křižovatce s ulicí Sokolovská, a jako řidič osobního vozidla tovární značky Kia Cee'd registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, stanovenou dopravní značkou Nejvyšší dovolená rychlost „B20a“, o 20 km/h a více. Znaleckým posudkem č. 5726/21, mu byla znalcem Ing. P. S., v úseku mezi čtvrtým sloupem veřejného osvětlení před křižovatkou a začátkem přechodu pro chodce, který se nachází před křižovatkou, o délce 154 m, zjištěna průměrná rychlost 79-87 km/h, tedy rychlost minimálně 79 km/h, čímž obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 29 km/h;

tímto svým jednáním J.K. porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž úmyslně spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu;

1.1.2.

že výše uvedeného dne a hodiny, na výše uvedeném místě, přijížděl po hlavní pozemní na ulici Martinovská ke křižovatce s ulicí Sokolovská, a jako řidič výše uvedeného vozidla se choval neohledupně a neukázněně tím, že výrazně překročil nejvyšší dovolenou rychlost, čímž podstatně ztížil řidiče osobního vozidla tovární značky Peugeot registrační značky X M. S.,

Shodu s prvopisem potvrzuje

přijíždějící do křižovatky po vedlejší pozemní komunikaci na ulici Sokolovská, od ulice 1. československého armádního sboru, aby mu dala přednost v jízdě. Spolu s M. S. spoluzavinil dopravní nehodu, při které došlo k poškození obou vozidel;

tímto svým jednáním J. K. porušil ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu;

1.2.

*za spáchání přestupků se obviněnému **ukládá správní trest** podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu **pokuta v částce 3700 Kč**, slovy =třitisícesedmsetkorunčeských=.*

Dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

Žalovaný k odvolání žalobce rozhodl napadeným rozhodnutím takto:

*„Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí **mění** tak, že se výroková část:*

1.1.1.

„že dne 4. 9. 2020 ve 12:40 hodin, v obci, v Ostravě – Porubě, přijížděl po hlavní pozemní komunikaci ulici Martinovská ke křižovatce s ulicí Sokolovská, a jako řidič osobního vozidla tovární značky Kia Cee’d registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, stanovenou dopravní značkou Nejvyšší dovolená rychlost „B20a“, o 20 km/h a více. Znaleckým posudkem č. 5726/21, mu byla znalcem Ing. P. S., v úseku mezi čtvrtým sloupem veřejného osvětlení před křižovatkou a začátkem přechodu pro chodce, který se nachází před křižovatkou, o délce 154 m, zjištěna průměrná rychlost 79-87 km/h, tedy rychlost minimálně 79 km/h, čímž obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 29 km/h;

mění na

1.1.1.

že dne 4. 9. 2020 ve 12:40 hodin, v obci, v Ostravě – Porubě, přijížděl po hlavní pozemní komunikaci ulici Martinovská ke křižovatce s ulicí Sokolovská, a jako řidič osobního vozidla tovární značky Kia Cee’d registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, stanovenou dopravní značkou Nejvyšší dovolená rychlost „B20a“, o 20 km/h a více. Znaleckým posudkem č. 5726/21, mu byla znalcem Ing. P. S., v úseku mezi čtvrtým sloupem veřejného osvětlení před křižovatkou a začátkem přechodu pro chodce, který se nachází před křižovatkou, o délce 154 m, zjištěna průměrná rychlost 79-87 km/h, tedy rychlost minimálně 79 km/h, čímž obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 29 km/h, a tím podstatně ztížil řidiče osobního vozidla tovární značky Peugeot registrační značky X M. S., přijíždějící do křižovatky po vedlejší komunikaci na ulici Sokolovská, od ulice 1.českosloveného armádního sboru, aby mu dala přednost v jízdě. Spolu s M. S. spoluzavinil dopravní nehodu, při které došlo k poškození obou vozidel“

1.1.2.

„že výše uvedeného dne a hodiny, na výše uvedeném místě, přijížděl po hlavní pozemní na ulici Martinovská ke křižovatce s ulicí Sokolovská, a jako řidič výše uvedeného vozidla se choval neohleduplně a neukázněně tím, že výrazně překročil nejvyšší dovolenou rychlost, čímž podstatně ztížil řidiče osobního vozidla tovární značky Peugeot registrační značky X M. S.,

Shodu s prvopisem potvrzuje

přijíždějící do křižovatky po vedlejší pozemní komunikaci na ulici Sokolovská, od ulice 1. československého armádního sboru, aby mu dala přednost v jízdě. Spolu s M. S. spoluzavinil dopravní nehodu, při které došlo k poškození obou vozidel; tímto svým jednáním J. K. porušil ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu;

vypouští

1.2.

za spáchání přestupků se obviněnému ukládá správní trest podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu pokuta v částce 3700 Kč, slovy =třitisícesedmsetkorunčeských=.

mění na

1.2.

za spáchání přestupků se obviněnému za spáchání přestupků se obviněnému podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu pokuta v částce 3000 Kč, slovy =třitisícekorunčeských=.

*Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku **potvrzuje**.*

5. Doslovně citovaný výrok napadeného rozhodnutí má soud za zjevně nesrozumitelný, neboť z něj není ani opakovaným podrobným čtením patrné, jak žalovaný vlastně pravomocně rozhodl. Není totiž jednoznačné, jakým způsobem žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí či jeho jednotlivé části. Z výroku napadeného rozhodnutí není srozumitelné, které jednotlivé části výroků ponechal žalovaný v platnosti a které pozměnil či vypustil. Ze samotného výroku napadeného rozhodnutí tak není seznatelné, z jakého přestupku či přestupků žalovaný uznal žalobce vinným. Byť v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na jeho straně 9, žalovaný vysvětluje, že „vypustil“ z prvostupňového rozhodnutí přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tomuto jednoznačně neodpovídá výrok napadeného rozhodnutí. Žalovaný pak i nadále ukládá žalobci pokutu za spáchání přestupků (zvýraznění zde provedl krajský soud).
6. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu je přitom povinen respektovat vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, dále jen „s. ř. s.“).
7. Při svém přezkumu napadeného rozhodnutí krajský soud však z rámce kladeného žalobními body vykročil, neboť žalobou napadený akt není možné přezkoumat v intencích žalobních námitek z objektivních důvodů (srovnej usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publikované pod č. 2288/2011 Sb. NSS). Takovými důvody je totiž zjištěná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).
8. V posuzované věci krajský soud učinil výjimku z dispoziční zásady pro nesrozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí, jakož i pro jeho vnitřní rozpornost. Žalobce je pravděpodobně žalovaným oproti prvostupňovému rozhodnutí uznáván vinným jen jedním přestupkem, přičemž jeden z přestupků je vypouštěn, nicméně z výroku napadeného rozhodnutí tato „změna“, resp. „vypuštění“, není jednoznačně pochopitelná. Navíc je dána i vnitřní rozpornost ve výroku, pokud je ukládána sankce na přestupky, byť

se má asi jednat o sankci za pouhý jeden přestupek. V nově změněném výroku pak zcela absentuje právní kvalifikace přestupku.

9. Uvedené způsobuje, že napadené rozhodnutí nelze přezkoumat v rozsahu uplatňovaných žalobních námitek. Nemožnost podrobit napadené rozhodnutí soudnímu zkoumání je zjevná z jeho výroku a vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby. K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí přitom krajský soud přihlédl *ex officio*, tedy i v případě, že ji žalobce nenamítl.
10. Při svých úvahách aplikoval krajský soud též § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen „správní řád“), pojednávající o obsahu a formě rozhodnutí, v jehož smyslu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.
11. Dle § 68 odst. 1 citovaného zákona stanovícího náležitosti rozhodnutí má rozhodnutí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Odstavec druhý pak doplňuje podstatné náležitosti výrokové části, jimiž jsou uvedení řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků (...). Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění (...). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
12. Ze shora citovaných ustanovení lze dovodit, že výrok správního rozhodnutí je základní a nejdůležitější částí rozhodnutí, protože se jím určují konkrétní práva a povinnosti účastníků řízení a správní orgán v něm formuluje, jak rozhodl ve věci, která byla předmětem řízení. Z výroku rozhodnutí musí být zřejmé, co bylo předmětem rozhodování a na základě jakého ustanovení a právního předpisu správní orgán rozhodl.
13. Výrok je jednou ze základních náležitostí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná (srovnej například rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2001, sp. zn. 30 Ca 394/99).
14. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani to, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí by bylo možno úvahy žalovaného ve věci seznat. Je to totiž výrok rozhodnutí, jenž je závazný a způsobuje právní moc a vykonatelnost rozhodnutí.
15. Platí rovněž, že rozhodnutí, tedy i výrok (...), musí být jasné a přesvědčivé nejen pro účastníky správního řízení, ale i ostatní orgány a osoby, aniž by se k pochopení rozhodnutí musely seznamovat s obsahem správního spisu a zjišťovat, o jakém nároku a podle jakého ustanovení bylo rozhodnuto (srovnej například rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, čj. 19 Cad 88/2006-7).
16. Nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost je dle ustálené judikatury i takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jak správní orgán vůbec rozhodl, což je případ právě souzené věci. Jedná se o takové nedostatky, které zabraňují porozumět výroku rozhodnutí, tedy zjistit, jak správní orgán rozhodl (srovnej obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2004, čj. 1 Afs 6/2003-62).

17. Ohledně náležitostí rozhodnutí došla k podobnému závěru i doktrína: „*Ustanovení § 67 až 69 stanoví základní náležitosti formy a obsahu rozhodnutí, které musí být správním orgánem dodrženy. Jejich neuvedení by mohlo způsobovat nepřezkoumatelnost, a tím i nezákonnost rozhodnutí (...)* [Luboš Jemelka – Klára Pondělíčková – David Bohadlo: Správní řád. Komentář. 3. vyd. Praha 2011, s. 286].
18. Závěr soudu v právě souzené věci je podpořen též argumentem, že žalovaný rozhoduje v případě žalobce o zásadní záležitosti, jíž je otázka viny a sankce za přestupek. S právní mocí takového rozhodnutí jsou pak spojeny další následky, jako je například otázka náhrady škody. Na takovéto rozhodnutí a jeho formální náležitosti musí být z povahy věci kladeny ty nejpřísnější nároky.
19. Krajský soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí nedostalo požadavkům kladeným na ně procesním předpisem. Nesrozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí směřující k vnitřní rozpornosti výroku jako celku, a potažmo i odůvodnění, proto způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť výrok napadeného rozhodnutí neumožňuje soudu určit ani to, jak správní orgán rozhodl, a napadený akt tak není možné přezkoumat v rozsahu vznášených žalobních námitek.
20. Po posouzení základních náležitostí napadeného rozhodnutí dospěl Krajský soud v Ostravě k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil.
21. Je na žalovaném, aby ve věci žalobce rozhodl přezkoumatelným způsobem, tj. aby výrok rozhodnutí byl jasný a úplný, a korespondoval s odůvodněním.
22. V souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí 6800 Kč, k tomu pak přináleží 21% DPH ve výši 1 428 Kč, a odměna celkem činí částku 8228 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 11228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě 17. února 2022

JUDr. Petr Indráček
samosoudce